

For en Lærebogsforfatter er det maaske ulige mere tilfredsstillende at skrive en Teori, hvor Led følger sig til Led saa at sige af sig selv, og at se bort fra Praktikken. Paa den anden Side befinder „den statistiske Kunnen“ sig dels i Følge sin Særegenhed, dels i Følge sin øjeblikkelige Udviklingsgrad ikke paa andet Stadium end det, hvor den, der er erfaren, har mere end nok at meddele Begynderen af Positiviteter, der er af fundamental Betydning for dem, der skal give sig af med Statistik. Paa dette Punkt har Forf. præsteret et Stykke Arbejde, som nok kan betegnes fortjenstfuldt. Atter og atter røber Forf. sig som den, „der staar midt i det“, og som har mødt de mange og mange Arter af Vanskeligheder, hvorom en Teori intet lærer, fordi de intet har med det rent erkendelsesmæssige at gøre, d. v. s. er eller indtil videre er af praktisk Art, men som Statistikerne før eller senere — stundom for sent — ikke undgaar at stifte Bekendtskab med.

Hans Cl. Nybølle.

JENS HAARUP: *Sociologi i Grundrids I—II*. København 1920. (P. Haases Forlag).

Dette Skrift har ganske Tendens, Stil og Niveau fælles med de „Søndagsblade“, man faar stukket ind gennem Døren. Forfatteren ved Besked om alt, lige fra den Generalforsamling, paa hvilken „Individerne“ besluttede at oprette „De menneskelige Kultursamfund“ til „Udviklingens Gang gennem Verdenshistorien“, som Forf. i 1. Dels Slutning erklærer at have „fulgt“ — paa Grundlag af de historiske Værker paa Dansk, der er ham bekendt. I 2. Del drages saa Konsekvenserne af Historiens Gang, og man faar Besked om „Grundbetingelserne for det menneskelige Kultursamfundsliv“ og „Samfundets Opgaver“.

En underlig Dragning mod det ukendte har faaet Forf. til at kalde sin Bog „Sociologi“. „Botanik“, „Krystallografi“ eller en hvilken som helst anden Videnskabs Navn vilde i samme Grad være paa sin Plads.

Joseph Davidsohn.